

Redactiepraatje

Door Caroline van Oost, Madelon Gielen, Yvonne Waelen en Willeke de Bruijn

Een nieuw jaar dient zich aan en daardoor natuurlijk de o zo gezellige feestdagen! Sinterklaas is net achter de rug, de kerstdagen komen er alweer snel aan. Het wordt steeds kouder buiten, maar binnen lijkt het steeds warmer te worden! De huizen en huiskamers worden versierd met lichtjes, kaarsjes en allerlei frutsels...

Iedereen vraagt aan elkaar: wat ga jij doen met kerst en oud en nieuw? Het lijkt het gespreksonderwerp van de dag te zijn. Nu heb jij eindelijk iets wat je kan antwoorden: de PAPeras lezen met het thema 'warme tijden'.

De PAPeras is weer goed gevuld met allerlei leuke stukjes. Iedereen weer bedankt die eraan meegewerkt hebben! Natuurlijk willen we onszelf ook bedanken ;-)! Volgend jaar gaan we weer aan de slag met de volgende PAPeras. Ons goede voornemen is wel duidelijk geworden tijdens het maken van de PAPeras: nog beter samenwerken om een nog betere PAPeras af te leveren! Graag zouden we hierbij hulp van jullie willen krijgen! Stukjes kan je altijd sturen naar pap@studver.uu.nl, of in de postbus voor de PAPkamer stoppen.

Maar dan nu eerst deze PAPeras! Dus nestel je lekker bij de warme kachel, dekentje over je heen en een warme kop chocomel/koffie/glühwein/Berenburger* in je hand en duik de PAPeras in! Veel plezier!

- Streep door wat niet van toepassing is

*DE PAPerascie wenst je fijne
kerstdagen en een gelukkig
nieuwjaar*

PAPpraatje

Door Elske de Jong – voorzitter

Hallo allemaal,

Toen mij werd gevraagd of ik dit stukje wou schrijven, was ik erg enthousiast. Ik ben afgelopen jaar één van de redactieleden geweest en ik merk dat ik wat de PAPeras betreft een beetje moet afkicken. Het is ook zo leuk om er mee bezig te zijn, maar helaas heb ik er dit jaar geen tijd meer voor. Maar door nu het PAPpraatje te mogen doen, hoor ik er stiekem toch nog een heel klein beetje bij. Ik kijk naar buiten en het ziet er een beetje somber en herfstachtig uit. Het thema van deze keer, 'warme tijden', lijkt dus niet erg toepasselijk voor de nieuwe PAPeras. Toch is het niet erg koud voor de tijd van het jaar, maar warme tijden is echt een beetje overdreven. De winter komt eraan en dan kunnen we denk ik beter spreken van koude tijden. Een tip, wanneer je de kou ingaat, kleeft je warm aan. Wanneer je vervolgens thuis komt zoek dan meteen de open haard (of verwarming) op met een beker glühwein om weer lekker warm te worden. In dit geval kan je bijna wel spreken van warme tijden. Ook hebben we net Sinterklaas gehad en komt de kerst eraan, wat me toch ook een warm gevoel geeft. Als het thema op die manier is bedoeld, dan vind ik hem eigenlijk wel heel toepasselijk voor de tijd van het jaar.

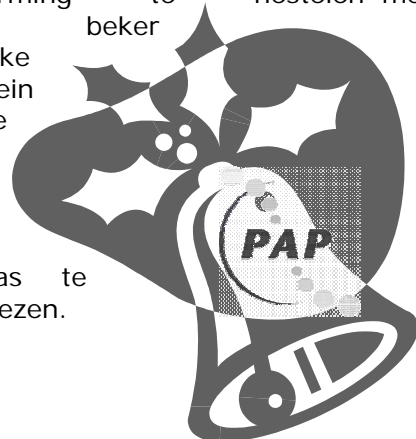
Ook als ik denk aan mijn eigen leven dan vind ik het thema ook wel toepasselijk voor mij. Ten eerste ben je als bestuurslid nooit alleen, ik heb altijd mijn bestuursgenootjes om alles mee te delen. Ten tweede zijn er altijd nog de leuke leden van PAP die altijd weer zorgen voor een gezellige (en warme) sfeer op de PAPkamer. Ten derde zijn er mijn vrienden bij wie ik

ook altijd terecht kan. Als laatste is er mijn familie, die altijd voor me klaarstaat en mij een heel warm gevoel geeft. Ik kijk nu al weer uit naar de kerst en we eindelijk weer eens allemaal samen zijn. Want net zoals ik heeft ook de rest van mijn familie een erg druk leven en zien we elkaar niet heel erg veel.

Normaal gesproken weet ik altijd al voor het uitkomen van de PAPeras wat er allemaal instaat, aangezien de redactie natuurlijk alles nog even moet controleren aan het einde. Dit keer zal het allemaal een verrassing worden en ben erg benieuwd wat er allemaal in staat dit keer. Het lijkt mij een goed

idee om me zo lekker voor de verwarming te nestelen met een heerlijk glühwein en de

PAPeras te gaan lezen.

De week van...

Ook benieuwd naar de belevenissen en het werk van onze docenten? Lees hier de week van.... Corrie Tijsseling!

Sinds 1 september werk ik weer bij de UU, nu als universitair docent. Ergens in 2003 werkte ik er ook, als student-assistent. Ik was toen werkgroepdocent en dit was mijn eerste ervaring met lesgeven. Het beviel me erg goed, ik vind lesgeven leuk om te doen en het is blijven trekken. Maart 2005 begon ik aan mijn promotieonderzoek naar religieuze en sociaal-politieke invloeden op het dovenonderwijs in Nederland, aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Hier ben ik vier dagen per week zoet mee. Maar ja, alleen maar onderzoeken is ook niet alles. Toen er in Utrecht de mogelijkheid was om daar 1 dag per week als docent te komen werken greep ik die kans natuurlijk met beide handen aan. Naast mijn promotieonderzoek en mijn werk als docent ben ik ook binnen dovenland actief. Dan heb ik nog een partner, twee grote kinderen en een signaalhond, Fanfan. Gestructureerde, overzichtelijke werkweken ken ik dus niet....

Maandag 2 oktober

Half 8 gaat het trilalarm van mijn mobiel af. Mijn trilwekker is allang stuk en het komt er maar niet van om een nieuwe te halen. Maar zo gaat het ook prima, met het mobieltje onder mijn kussen. Douchen, ontbijten, hond eten geven en zien of zoonlief van 15 al uit zijn bed gerold is. Om half 9 beginnen Fanfan en ik aan onze wandeling naar het station. Dan is hij meteen uitgelaten en kunnen we aan onze werkdag beginnen.

Het stoptreintje van Den Dolder naar Utrecht is voor de verandering op tijd. De stadsbus is onveranderlijk vol met studenten, een hele klus om Fanfan en mezelf daar tussen te proppen. De hele rit door let ik op dat niemand ons in de weg zit, en wij anderen niet in de weg zitten. Fanfan heeft nogal een lange staart en daar trap je makkelijk op in de drukte. Hij zal niet bijten, maar ik laat hem liever ook niet onnodig lijden. Daarnaast let ik op dat hij niet aan andere mensen snuffelt of lebbert. Vooral voor moslims is een hond onrein en ik heb wel eens onaardige reacties gehad. Dat voorkom ik liever, en daarom zit hij in de bus altijd achter mij. Met de snelbus duurt de rit naar het Langeveldgebouw gelukkig niet lang. Eenmaal daar gaan we weer vrolijk de hindernisbaan op van wegversperringen, tijdelijke afsluitingen, open stukken straat en stoep om uiteindelijk heelhuids bij de personeelsingang te komen. Van 10 tot 11 overleg met de andere docenten van het vak 'Inleiding in de pedagogiek'. Ik vertel hen wat ik zal behandelen in mijn hoorcollege van de volgende dag en licht het een en ander toe. Na afloop teken ik het urenformulier van de tolk af en doe nog wat administratieve dingetjes om vervolgens weer huiswaarts te gaan. Daar ligt taai literatuur op me te wachten over de schoolstrijd in Nederland aan het eind van de 19^e eeuw. Een hele klus om uit te puzzelen wie voor of tegen openbaar en bijzonder onderwijs was en waarom, en vooral: om uit te zoeken of er binnen het speciaal onderwijs iets te merken viel van die schoolstrijd.

Tegen zessen moet er eten in de pan gegooid worden voor manlief en zoon. Onze dochter van 19 woont alweer een jaar op kamers in Arnhem maar ik blijf maar steeds vier borden pakken. Het wil nog niet wennen. Na het eten ga ik met een vriendin naar de fitnesszaal waar we weer eens proberen om toch echt te sporten en niet te kletsen. De avond sluit ik af met een beetje voor de buis hangen zonder echt te kijken. Zoals horende mensen muziek op de achtergrond hebben, zo heb ik de

buis op de achtergrond aan. Rond 12 uur het laatste ommetje met de hond, en we kunnen weer tevreden slapen.

Dinsdag 3 oktober

Mijn eerste echte hoorcollege voor ik weet niet hoeveel maar wel heel veel studenten. Nu beginnen toch echt de zenuwen een beetje op te spelen. 's Morgens komt er niets uit mijn hoofd dus stap ik over op handenarbeid: beetje opruimen, stofzuigen enzo.

Vandaag ga ik maar met de auto, wel zo rustig. Natuurlijk ben ik er veel te vroeg maar dat geldt ook voor de tolk en dat geeft ons wat meer voorbereidingstijd. De studenten weten dat ik door praat, ze zullen zelf controle moeten houden over geluiden in de zaal. De tolk zal aangeven of er vragen of opmerkingen zijn vanuit de zaal. Het is wennen voor de tolk, zo'n passieve rol. Maar het is wel nodig voor mij, anders weet ik niet wat er gebeurt of gezegd wordt. Na wat klooiën met de computer lukt het om muziek eruit te krijgen. Die ik zelf niet hoor dus ook hier is de tolk weer handig (harder, zachter...). Het liedje zelf heb ik 's morgens thuis even gedraaid, met een goede versterker en koptelefoon kan ik dat nog wel wat horen. Dus 's middags in de collegezaal werkt die herinnering nog genoeg door om de sfeer voor mezelf te maken. Eindelijk is het dan 13 uur en kan ik losbranden. Dat valt me reuze mee, alleen ben ik het verleerd om zoveel en zolang te praten, de laatste jaren gebaar ik meer. In de pauze vertelt een collega me dat het nog nooit zo stil is geweest bij een college. Waarschijnlijk een combinatie van mijn toch iets lastiger verstaanbare spraak en het feit dat velen niet goed weten wat ze moeten denken van een dove docent met tolk en signaalhond, het 'awww... effect' noem ik dat maar. Het tweede deel van het college verloopt eveneens goed, na afloop ben ik niet alleen blij dat ik het overleefd heb, maar ook tevreden. Nu maar hopen dat de studenten dat ook zijn....

Om half 5 zit ik in De Basket, even wat drinken met een laatdove kennis die gestopt is met haar vrijwilligerswerk voor de Stichting Plotsdoven en nu naast haar fulltime baan in de avonduren theologie en filosofie studeert aan de UU. We zien elkaar veel te weinig en klagen wederom dat we geen sociaal leven hebben. Vervolgens eten we een hapje en rond 7 uur ga ik naar huis en zij naar college. Thuis lees ik nog wat kranten, klets ik de dag door met manlief en zoon en rond half 1 lig ik weer te bed.

Woensdag 4 oktober

Half 7 gaat de wekker nu, want vandaag ga ik de hele dag naar Nijmegen. Niets bijzonders te melden: de hele dag lezen en proberen om mijn vondsten in elkaar te passen. Een heel gepuzzel. Weer wat aan het eerste artikel gewerkt, eind van het jaar moet dat naar een internationaal tijdschrift gestuurd worden. En dan maar hopen dat het gepubliceerd wordt!

De NS werkte vanmorgen goed mee, maar eind van de middag wil het niet erg lukken. Vage en wisselende berichten over wel of geen vertraging. Op een gegeven moment komt een NS-dame naar me toe, nadat ze eerst Fanfan's vestje bekeek. Of ik omroepberichten kan horen? Nee, dus. Ze vertelt me dat de trein naar Utrecht op een ander spoor vertrekt. Blijkbaar kwam kort erna het omroepbericht want als ik bijna bij die trein ben komt de rest van de meute achter me aan. Toch handig, zo'n signaalhond.

's Avonds thuis wachten me nog een hele rits e-mails om weg te werken, na 3 uren ben ik daar mee klaar. Allemaal mails over van alles en nog wat, artikelen voor pedagogiek.net, een gezellige mail van mijn broer in Japan, mails van mijn broer in Nederland, mails met vragen over adviezen voor dove kinderen van asielzoekers die uitgezet dreigen te worden, een vraag of ik mijn boek wil komen presenteren in Katwijk, noem maar op. Benieuwd hoe lang mijn mailbox leeg blijft....

Donderdag 5 oktober

's Morgens werk ik thuis aan mijn onderzoek. Tegen de middag weer op pad, nu naar Rotterdam. In de trein tref ik mijn broer, we gaan samen naar een symposium van het doventeam van de Riagg in Rotterdam. Ik moet er een lezing houden, broer doet mee aan het forum. Het is voor het eerst dat we samen iets doen binnen de dovengemeenschap, en we vinden dat erg leuk. Het Tijsseling-duo ofzo. Tijdens de reis kijkt mijn broer meteen hoe Fanfan zich gedraagt, hij is immers onze trainer. We komen gelukkig prima door de keuring mee, zeker als Fanfan in de metro, die nieuw is voor hem, heel kalm en rustig blijft.

Als ik bij het symposium aan mijn lezing begin, krijgt de tolk een soort black-out. Ze begrijpt niet wat ik gebaar, ook niet na 3 keer herhalen. Daar sta je dan. Terwijl er zo'n 50 mensen je aanstaren. Slik. Gelukkig zit er een tweede tolk naast en samen lukt het ons om de eerste tolk weer aan de gang te krijgen.

Aan het eind van de pauze ga ik voortijdig weg anders haal ik het etentje in Utrecht niet, ter ere van het afscheid van een zeer gewaardeerde collega van de UU. Eenmaal in Utrecht blijkt ik toch nog wat tijd te hebben dus ik duik de boekhandel in met mijn pas verworven boekenbonnen. Ik ben namelijk een vreselijke boekenjunk. Het etentje is erg gezellig, met pen en papier lukt het aardig om mee te doen. Rond 10 uur 's avonds kom ik moe maar jolig thuis om vervolgens tot het laatste ommetje niet veel meer te doen dan bankhangen.

Vrijdag 6 oktober

Wederom een thuiswerkdag, lezen, analyseren en verbinden. Langzaam maar zeker wordt duidelijk wat voor rol het 'Raadsbesluit des Heeren' speelde in de beslissing om dove kinderen wel of niet te onderwijzen. Dat is het spannende deel van onderzoek en ook al is het een cliché, dat eureka-moment blijft geweldig!

Om 2 uur staat de eindredactrice van Woord en Gebaar voor de deur, een onafhankelijk blad van en voor doven waarvan ik redactielid ben. We gaan met haar auto naar Amsterdam, om de hele middag tot laat in de avond met de hele redactie te brainstormen over thema's en onderwerpen voor de volgende nummers. Dat is niet alleen belangrijk, maar vooral ook gezellig. We worden goed voorzien van eten en drinken. En natuurlijk wordt het een beetje later dan bedoeld. Fanfan is thuisgebleven, dus rond 11 uur stuur ik een sms naar manlief en zoon, of een van hen hem tegen twaalven kan uitlaten. Zelf kom ik rond 1 uur thuis, helemaal in de stemming voor het weekend!

Lenneke's ervaringen in Peru

Lenneke Gebruer (oud-bestuurslid van PAP) woont, werkt en reist een half jaar door Zuid-Amerika. Een unieke ervaring, die heel interessant is voor pedagogiekstudenten! Via de PAPeras houdt ze ons daarom op de hoogte van haar ervaringen.

Ik heb de afgelopen twee maanden vrijwilligerswerk in Peru gedaan. Die twee maanden zijn supersnel gegaan. Het werken in het centrum voor kinderen met ondervoeding-problematiek was soms lastig, heftig, maar vooral heel erg leuk! Er wordt me gevraagd of ik het idee heb dat mijn verblijf nou heeft uitgemaakt. In zo'n relatief korte tijd kun je niet alles veranderen, die illusie heb ik dan ook nooit gehad. Wel heb ik het idee dat mijn hulp daar zeker verschil heeft gemaakt!

Toen ik binnen kwam in het centrum waren er voor de oudste kinderen (4 en 5 jaar) weinig activiteiten geregeld. Ontbijt met een beker melk en een half broodje, dan door naar de klas waar iedereen een schrijfschrift voor z'n neus gedruwd kreeg. Doe maar wat! Na het fruit eten werden de kinderen voor de televisie gezet en werd er twee uur lang verwacht dat iedereen stil naar Popeye keek. Naar mijn idee niet de perfecte voorbereiding op de basisschool (waarvoor zelfs een soort toelatingstest gedaan moet worden). Samen met mijn Amerikaanse medevrijwilligster hebben we een heel rooster opgezet, met leer-, sport-, creatieve en muziekactiviteiten. Dit ging niet altijd van een leien dakje, en hoewel de niveauverschillen groot waren ben ik er zeker van dat de kinderen wat hebben opgestoken van onze lesjes over de vormen, cijfers, dieren, letters etc. Het allerbelangrijkste wat ik heb kunnen geven is naar mijn idee een heleboel positieve aandacht; knuffels, complimenten.. Er wordt flink wat afgesnauwd en ook fysiek gestraft. De thuissituaties zijn vaak beroerd, ik heb meerdere blauwe ruggen gezien waarbij je de ribben net iets te goed kon tellen. En dan zie je nog niet wat er in al die hoofdjes om gaat.

En dan is er het materiële aspect, jij komt uit Europa dus jij hebt het geld... Ook daarom zijn de medewerkers blij dat je er bent. Soms wat vervelend om te merken dat je vooral daarom echt belangrijk gevonden wordt, maar zo is de situatie.. Aan alles was behoefte, zowel op het gebied van hygiëne als ter ondersteuning van onze activiteiten. Er zijn veel kinderen zonder luiers omdat die te duur zijn, dus werd er regelmatig op de grond gepoept of geplast. Hoe vaak ik ook niet met een schoot vol poepvlekken klaar was met werken... Vanuit het Joho Xplore-programma en door lieve bijdrages van vrienden en familie heb ik heel veel nuttige dingen kunnen kopen. Ook konden we met het hele centrum, zo'n 50 kinderen, een dagje naar een grote speeltuin. De kinderen hebben genoten!

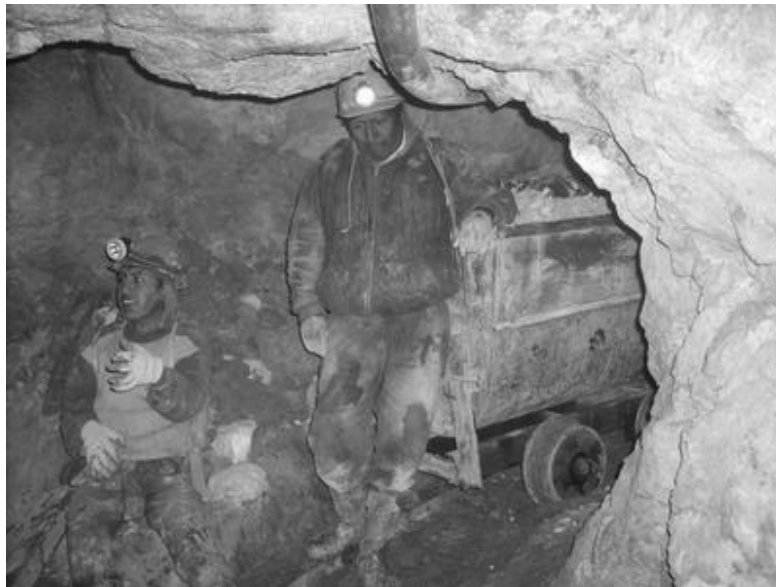
Een van de heftigste verhalen was het verhaal van de mama van Ruth en Luiz (3 jaar oud en 9

maanden oud). De directrice had ons al wat verteld over de situatie: mama en kindjes moesten naar de dokter vanwege ernstige oogproblemen maar konden de 10 sol (2,50 euro) voor het consult niet betalen. Toen we een afspraak hadden met de mama, zat daar een meisje van net 20... Na een paar zinnen begon ze al te huilen. Manlief kwam elke avond dronken thuis, mishandelde haar en ook Ruth regelmatig. Hij wilde geen geld geven voor de dokter, ze was compleet afhankelijk van hem. Door de politie werd ze niet geloofd.. Stel je voor, dan ben je 20... Dit heeft veel indruk op me gemaakt.

Al met al was het werken in het centrum voor mij een superervaring. Als je de kans hebt, zou ik zeker zoiets doen! Je kunt zo veel betekenen, op veel verschillende vlakken. Iets om nooit te vergeten!

Ik ben nu net begonnen met mijn rondreis door Peru, Bolivia, Chili en Argentinië. Bij terugkomst over een paar maanden hoop ik jullie wat meer te kunnen vertellen en foto`s te kunnen laten zien! Tot dan!

14 jaar oud....

Nieuws vanuit de Studenteninspraak

Vorige keer hebben jullie een stukje in de PAPeras gelezen over de OpleidingsCommissie Pedagogiek, onderdeel van de studenteninspraak van de Faculteit Sociale Wetenschappen (FSW). We gaan proberen jullie elke keer in de PAPeras op de hoogte te houden van wat er bij ons allemaal speelt en waar wij ons mee bezig houden. Deze keer zullen wij dieper ingaan op twee specifieke aspecten waar we het hele jaar door mee bezig zijn, namelijk de panelgesprekken en de jaarthema's actief studeren en keuzevrijheid.

Panelgesprekken

Elk blok organiseren wij, samen met het studentlid van het Management Team rond de laatste tentamenweek panelgesprekken. Dit zijn evaluaties van de vakken die aan de Universiteit Utrecht worden gegeven, en dan specifiek de vakken die bij de opleiding Pedagogiek worden aangeboden. Studenten die hieraan meewerken worden benaderd door de docent of de OpleidingsCommissie tijdens de werkgroep, via een hoorcollege, via de email e.d. Afgelopen weken vonden de eerste panelgesprekken van dit jaar plaats. Zo zijn er voor de eerste- en tweedejaars evaluaties geweest. Maar ook zijn er twee keuzevakken geëvalueerd, namelijk Sport- en Bewegingspedagogiek en Praktijkontwikkeling en Beleid. In de loop van het jaar zullen we eerste-, tweedejaars- en keuzevakken blijven evalueren, en tevens zal er aandacht komen voor de masters Maatschappelijke Opvoedingsvraagstukken (MOV) en Orthopedagogiek.

Wat gebeurt er tijdens zulke panelgesprekken? Tijdens de evaluaties wordt aan studenten door ons (als studentleden van de OpleidingsCommissie en het Management Team) in kleine groepjes gevraagd wat zij van het vak vonden. Dit kan op inhoudelijk vlak zijn, praktisch, of beide. Er worden gerichte vragen gesteld zoals: hoe was het gebruik van het discussiebord? Ook wordt er naar elke (werkgroep)docent afzonderlijk gekeken. Uiteindelijk worden er anonieme verslagen gemaakt van de panelgesprekken en gekoppeld aan de uitkomst van de evaluaties die jullie allemaal aan het einde van een tentamen invullen. Wanneer er negatieve punten zijn die bij veel studenten naar voren komen, wordt dit teruggekoppeld naar de desbetreffende docent of vakcoördinator. Dit kan veel invloed hebben, vaak zien we terug dat door een tip of opmerking van ons er iets ten positieve in het vak veranderd.

Elk panelgesprek duurt ongeveer anderhalf uur per keer. In principe vinden ze altijd plaats aansluitend op een hoorcollege. Wil jij deelnemen aan de panelgesprekken? Geef je dan op via onderstaand emailadres!

Jaarthema's: actief studeren en keuzevrijheid

De docenten en studenten van de opleidingscommissie hebben twee groepjes gevormd, die zich elk met een jaarthema bezighouden. De twee jaarthema's waar we dit studiejaar (2006-2007) mee bezig zijn, zijn actief studeren en keuzevrijheid. Binnen de subgroepjes zijn we bezig met dit thema; wat houdt het thema precies in, wat is de verhouding tussen het thema en de studie Pedagogiek en hoe kunnen eventueel verbeteringen met betrekking tot de thema's aangebracht worden binnen de opleiding. Uiteindelijk zal het samenwerken in subgroepjes leiden tot twee

adviezen, welke in de gehele Opleidingscommissie Pedagogiek besproken worden. Dit advies wordt aangeboden aan het Managementteam van de opleiding die dit vervolgens bespreekt. Uiteindelijk kunnen docenten, vakcoördinatoren en andere betrokkenen de definitieve adviezen overnemen en hun cursusaanpak op praktisch en/of inhoudelijk gebied verbeteren. Het jaarthema keuzevrijheid heeft onder andere betrekking op het invullen van de profileringsruimte binnen de opleiding Pedagogiek. Om deze reden is het belangrijk naar cursussen binnen de opleiding te kijken, maar ook daarbuiten te streven naar faculteitsbrede of universiteitsbrede verbeteringen en bijvoorbeeld mogelijkheden om naar het buitenland te gaan.

Heb je interesse in de OpleidingsCommissie, wil je deelnemen aan panelgesprekken of heb je klachten, opmerkingen, suggesties, mail dan naar: ocpedagogiek-studenten@fss.uu.nl.

Groetjes namens de studentleden van de OpleidingsCommissie Pedagogiek, Ingeborg

Ideeënbus!

Heb jij ideeën, opmerkingen, aanmerkingen, toevoegingen of wil je gewoon even iets kwijt? DAT KAN! Bij de deur van de PAPkamer hangt een hele mooie blauwe BRIEVENBUS die veel honger heeft! Twijfel dus niet om er iets in te stoppen!

Afgestudeerd en dan...

Door Marieke Markus

Ook benieuwd hoe het is om afgestudeerd te zijn? En wat je dan kunt gaan doen? Deze keer vertelt werkgroepdocente (op onze universiteit) Marieke Markus haar verhaal:

Het ene moment ben je nog heerlijk aan het studeren en van je studentenleven aan het genieten en het volgende ben je ineens afgestudeerd. 'Ineens' was het natuurlijk niet echt, want je weet dat het eraan komt, maar voor mij voelde het toch wel plotseling. Aan de ene kant ben je heel blij dat je je studie netjes op tijd met mooie cijfers hebt afgerond en je jezelf nu doctorandus mag noemen. Aan de andere kant houdt dat wel het einde in van je vertrouwde en toch wel relaxte leventje en moet je gaan nadenken over hoe je je leven verder gaat invullen. Voor mij was het duidelijk dat ik niet meteen in Nederland aan de slag wilde, maar eerst mijn horizon wilde verbreden in het buitenland.

Via studentenorganisatie AIESEC ben ik, na vier maanden voorbereiding, afgereisd naar Kenia. Daar heb ik ruim vijf maanden een traineeship gelopen als 'counsellor' bij SOS Kinderdorpen (Ontwikkelingsorganisatie SOS Kinderdorpen vangt weeskinderen en verlaten kinderen op in SOS-gezinnen in SOS-kinderdorpen over de hele wereld – red.). Er waren nog nooit eerder trainees geweest, dus ik had genoeg te doen. Er bleken verschillende problematieken te spelen, zoals slechte schoolprestaties, moeizame relaties tussen SOS moeders en de kinderen, fysieke straffen, trauma's, aandachtsproblemen, drugsmisbruik etc. Na een inventarisatie van de problemen heb ik mij gericht op het verminderen ervan door middel van het voeren van adviesgesprekken met leerkrachten, moeders en medewerkers en door gesprekken en sessie met de kinderen. Daarnaast gaf ik wekelijks voorlichting over algemene zaken als kinderrechten, abortus, HIV/Aids etc. Door middel van gymlessen zorgde ik voor de nodige ontspanning. En ik heb zelfs nog een aantal weken wiskunde en 'science' lessen gegeven. Kortom, ik heb daar een geweldige tijd gehad waar ik met mooie herinneringen op terug kijk.

En dan ben je weer in Nederland en dan wordt het toch echt tijd voor een 'serieuze' baan. En die vond ik op de Universiteit Utrecht. Ik kon na een korte cursus aan de slag als werkgroepdocent voor eerstejaars Pedagogiek studenten. Iets dat me zeer goed bevalt. Naast de Universiteit werk ik twee dagen in de week bij Zonnehuizen, een instelling voor kinderen en jeugdigen met een ontwikkelingsstoornis. Het is niet gemakkelijk om na je studie direct aan de slag te gaan als orthopedagoog, vaak is het noodzakelijk om eerst in een lagere functie in te stappen om ervaring op te doen. Zo ook bij mij. Graag zou ik in de toekomst de postdoctorale opleiding tot het behalen van een GZ-registratie volgen. Tijdens deze opleiding doe je zeer veel werkervaring op en breid je je kennis van diagnostiek en behandeling uit. Er zijn slechts een beperkt aantal plaatsen beschikbaar, dus hopelijk weet ik er eentje te veroveren.

Naast al dit studiegerelateerde werk geef ik ook nog tien uur in de week turnles op selectieniveau. Dit is mijn grote passie en hopelijk zal ik dat kunnen blijven combineren met het werken als docent en orthopedagoog.

Tot slot heeft Kenia me niet losgelaten en heb ik inmiddels een stichting opgericht voor een schooltje in de sloppenwijk daar. In januari zal ik daar weer twee weken naar toe gaan om spullen en geld te brengen en hen bij te staan met mijn kennis en vaardigheden.

Lezing inclusief onderwijs

Door Haytske Zijlstra

Woensdagavond 9 oktober stond de eerste lezing georganiseerd door PAP en VOCUS gepland. De avond bestond uit twee delen. In het eerste deel van de lezing zou de voorzitter (Trix Grooff) van Stichting Inclusief Onderwijs vanuit een praktijkgericht kader te werk gaan. En na de pauze zou hoogleraar orthopedagogiek Paul Leseman inclusief onderwijs vanuit een empirische visie toelichten.

Deze twee delen zorgden voor een zeer afwisselende lezing. Trix Grooff vertelde over de stichting Inclusief Onderwijs en gaf voorbeelden uit de praktijk van kinderen met een handicap. Stichting Inclusief Onderwijs bestaat uit een groep ouders van kinderen met diverse handicaps (motorisch, ontwikkeling en verstandelijk), maar ook uit ouders van kinderen zonder een handicap, leerkrachten en professionals op het terrein van de

zorg voor mensen met een handicap. De vraag of inclusief onderwijs realistisch was wuifde ze direct weg. "Een onderwijsverandering kan nooit slagen als het niet in de praktijk ingezet wordt". De rechten van een kind zijn toch veel belangrijker dan praktische onderwijsproblemen, die opgelost kunnen worden als de visie er is. Bovendien profiteren kinderen met een handicap in cognitief en sociaal opzicht van een omgeving met niet-gehandicapte kinderen".

Na de koffie en thee gaf Paul Leseman een presentatie over het onderzoek (leerlingen met een LGF/rugzakje in het reguliere onderwijs) dat de Universiteit Utrecht samen met de Universiteit Tilburg uitvoert. Omdat het onderzoek nog niet beëindigd was konden er geen definitieve conclusies getrokken worden. Om een tipje van de sluier te geven kan er aan het volgende gedacht worden: inclusief onderwijs is een doel op zich dat heterogeniteit, cognitieve effecten (door trainbaarheid), acceptatie/participatie zou kunnen opleveren, maar speciaal onderwijs biedt ook vele kwaliteiten zoals kleinere groepen, intensieve aandacht, professionaliteit ed. Volgens Paul Leseman kan inclusief onderwijs de schotten in de samenleving opheffen, maar tegelijkertijd staan er nog vele vragen open..... Speciaal onderwijs, maar dan op een gewone school? Is het mogelijk de clusterscholen te laten verdwijnen? Kunnen de houdingen van de leerkrachten veranderen? Wat betekent dit voor de inrichting van de scholen? Krijgt elke school de expertise die het nodig heeft? Gaan al die motorisch remedial teachers, orthopedagogen, psychologen zich huisvesten in één reguliere school? En heeft elk gebouw praktisch de ruimte voor al deze professies bij elkaar. Is het bundelen van al deze specialisaties en achtergronden eigenlijk ook geen inclusie? Heterogeniteit van leerlingen, maar ook van collega's. Is het mogelijk dat alle leerlingen gehandicapt of niet en alle leerkrachten en specialisten elkaar ondersteunen en actief leren met en naast elkaar.

Af en toe werd de lezing ook van interactief karakter voorzien. Zo moesten studenten zich inleven in een situatie waarin zij anders zijn. Het gastcollege eindigde uiteindelijk met een discussie op empirisch en praktijk vlak. Zouden leerlingen met een handicap in het reguliere onderwijs mogelijk een lager zelfbeeld hebben en beter afzijn op het speciaal onderwijs? Of bereidt Inclusief onderwijs kinderen met een handicap beter voor op de maatschappij waarin mensen moeten leren omgaan met verschillen?

Voorlopig is en blijft inclusief onderwijs een nieuwe markt voor orthopedagogen, want als een school een plek kan zijn waar iedereen welkom is, als exclusie niet meer mag en als iedereen gezien wordt als een mens met waarde.

Swing met je tweeling feest!

Door Marijke van der Wel

Dinsdag 10 oktober was het dan zover: Het allereerste feest van PAP dit studiejaar! Samen met de studieverenigingen van Cognitieve Kunstmatige Intelligentie en Liberal Arts & Sciences georganiseerd en met een spetterend thema, namelijk 'Swing met je Tweeling'! Als je vijf overeenkomsten je vertoonde met je 'tweeling' mocht je gratis naar binnen en daar werd zeker gebruik van gemaakt. Ik heb in ieder geval een aantal creatieve tweelingen binnen zien komen!

Eenmaal binnen was het K-Sjot versierd in Tweelingsferen. Twee ballonnen met steeds dezelfde kleur, het astrologische teken voor het sterrenbeeld tweelingen en plaatjes van beroemde en gekke tweelingen. Het zag er dus zeker gezellig uit! En het wás ook gezellig! K-sjot liep al snel vol en iedereen ging uit zijn dak op de muziek die de DJ's draaiden. Het bier vloeide rijkelijk en iedereen had het naar zijn zin! Het was voor mij in ieder geval leuk om een feest eens van de 'andere' kant mee te maken. In plaats van een feest bezoeken dat door anderen georganiseerd is, zelf mee organiseren. En dan blijkt dat er toch nog heel wat bij komt kijken! Maar het is juist dan ontzettend leuk om het eindresultaat te zien waar je met z'n allen zo hard aan gewerkt hebt. Dus op naar het volgende feest!

DONDERDAG 21 DECEMBER IS HET VOLGENDE FEEST... "Traffic Light Feest" i.s.m. A-Eskwadraat. Vanaf 22.00 uur in de K-Sjot, kaartjes zijn nu te koop op de PAPkamer of bij de deur (3 euro). Bier voor maar 1 euro!

Misschien is dit feest al geweest wanneer jij deze PAPeras leest, houd dan de site in de gaten en de posters wanneer er weer een feest komt!!!

Excursie naar de Lindenhorst

Door Leonie Stokkentre en Rianne Huiting

Vrijdag de 13^e.....tsja, voor sommigen onder ons misschien een dag waarop ze liever thuis blijven. Dit gold echter niet voor de papleden die zich hadden ingeschreven voor de excursie op vrijdag 13 oktober naar JJI De Lindenhorst in Zeist.

De Lindenhorst is onderdeel van de Justitiële Jeugdinrichting De Heuvelrug, die in totaal uit drie locaties bestaat. Vanaf 13:00 waren we welkom, dus op tijd verzamelen op Utrecht Centraal, aangezien de busrit ernaar toe ook niet echt snel genoemd kon worden. Aangekomen bij het met prikkeldraad omheinde terrein, gingen de poorten voor ons snel open. Eenmaal binnengekomen werden we eerst grondig gecheckt: paspoorten inleveren, alles in een kluisje achter laten en vervolgens door detectiepoortjes heen, voor het geval we wat naar binnen wilden smokkelen. We werden ontvangen door Esther van der Meulen, één van de drie gedragstherapeuten op De Lindenhorst. Na koffie en thee kregen we een verhaal te horen over het reilen en zeilen op zo'n JJI. De Lindenhorst is een justitiële behandelinrichting voor meisjes in de leeftijd van ongeveer 12 tot 18 jaar, met enkele uitschieters ertussen. Alle meisjes hebben een justitiële jeugdmaatregel opgelegd gekregen, dat kan dus zijn een OTS (onder toezicht stelling) of een PIJ-maatregel (Plaatsing in een inrichting voor jeugdigen) en verblijven gemiddeld een jaar tot anderhalf jaar op De Lindenhorst.

Er is een open en een gesloten afdeling, met in totaal 6 leefgroepen. Na een zeer uitgebreid verhaal over trajecten en behandelingsmethodes, kregen we uiteindelijk nog een korte rondleiding door het hoofdgebouw en mochten we de woonkamer van een 'open' leefgroep bekijken. Het was zeer interessant, maar toch gaf het een vreemd gevoel dat wij weer gewoon 'vrij' waren om te weg te gaan, terwijl de poorten niet (zomaar) open gaan voor meisjes die daar echt wonen. Al met al een leerzame middag, zo op vrijdag de 13^e...

Filmborrel Mean Creek

Door Lisette Joppen

Het is alweer een tijdje geleden, maar de eerste filmborrel zit erop! De film was goed gekozen. De hoofdpersoon in de film was namelijk autistisch en gezet, wat hem het gevoel gaf om zichzelf te moeten bewijzen. Dit hield in dat hij stoer gedrag vertoonde en andere kinderen pestte. Bij een verjaardagspartijtje van een kind die zijn gedrag helemaal beu was, werd de autist uitgedaagd bij het spel "truth or dare". Doordat hij de waarheid niet wilde vertellen werd hij gedwongen om naakt in het water te springen. Hij kon niet zwemmen, maar vertelde dit niet tegen de rest van de groep. Gevolg was dan ook: hij verdrong. De groep sprak af dit tegen niemand te vertellen. En hoewel de ouders merkten dat er iets aan de hand was, besteedden ze hier geen aandacht aan. De persoon die de autist uitgedaagd had om te springen werd verstoten door de groep. De film had een open einde...

Dit open einde vond ik best irritant. Wat opviel na de film was hoe psychologiestudenten op de film reageerden. Zij wilden weten hoe pedagogiekstudenten naar deze film keken en vertelden ons hoe zij hiernaar keken. Het was heel gezellig! Ik raad je aan de volgende keer ook te komen!

Excursie Parkschool

Door Isa Janssen

Op woensdag 15 november was er een excursie naar de Parkschool in Alphen aan den Rijn. De Parkschool maakt deel uit van Horizon, een instituut voor Jeugdzorg en Onderwijs en bevindt zich ook daadwerkelijk in een mooi groen (ja, nog steeds groen, verbazingwekkend in november) park. Na een lange treinreis was het heerlijk om eventjes door dit park te lopen. De Parkschool is er voor kinderen met een ernstige gedragsstoornis. Deze kinderen worden daar begeleid, behandeld en krijgen onderwijs. Uiteindelijk hoopt men dat de kinderen terug geplaatst kunnen worden in het reguliere onderwijs of dat ze een beroep kunnen gaan uitoefenen.

De Parkschool heeft drie afdelingen, namelijk een Medisch Kinderdagverblijf (4-6 jaar), het Speciaal onderwijs (6-13 jaar) en het Voortgezet Speciaal Onderwijs (12-18 jaar).

De directeur van de Parkschool heeft ons voornamelijk verteld over het Voortgezet Speciaal Onderwijs op de school. Er is praktijk gericht onderwijs, dat de leerlingen voorbereidt op een beroep. Zo kunnen de leerlingen hout/metaal bewerken, in het restaurant/ keuken van de school werken en knutselen aan (motor)voertuigen. Tijdens een rondleiding door de school, zagen wij ook een paar leerlingen in de keuken het eten bereiden en hebben we de lokalen gezien waar leerlingen vuurkorven en kaarsenstandaarden lassen, speelgoed van hout maken en een auto in en uit elkaar halen.

Er zijn verschillende projecten voor de leerlingen, zoals het Frankrijk-project, het bergbeklim-project of een periode werken bij een boer. De laatste twee projecten spreken voor zich, voor het Frankrijk-project gaan leerlingen naar Frankrijk om bij een boer te werken.

In het Speciaal Onderwijs is praktijk gericht onderwijs het uitgangspunt, waarbij vanuit de praktijk een koppeling wordt gemaakt met de theorie. Neem bijvoorbeeld de werkende jongeren in het restaurant op de school. Hier vandaan kan dan een koppeling met de theorie worden gemaakt. Zo wordt er bijvoorbeeld gevraagd aan de jongeren of ze een berekening willen maken over hoeveel ze van plan zijn uit te geven aan de benodigdheden voor het eten. Of in

een Engelse les wordt er gewerkt met het boekje "Hoe en wat in het Engels?". Alleen theoretisch onderwijs heeft op Speciaal Onderwijs weinig zin. Een praktijkopdracht kan de leerlingen motiveren en ze voldoening en een gevoel geven iets bij te kunnen dragen. Op de Parkschool wordt er gewerkt in een respectvol, warm klimaat waarin overleg is met de leerlingen.

De Parkschool werkt samen met een internaat (24-uurs opvang). Dit internaat bestaat uit een aantal leuke huizen die ook in het park staan. De kinderen die in het internaat verblijven gaan ook naar de Parkschool. Na school en in de pauzes gaan ze naar hun leefgroep. Met deze leefgroep worden leuke activiteiten ondernomen en de leefgroep heeft als functie het leren van (sociale) vaardigheden. Uiteindelijk zullen de kinderen weer terug gaan naar hun ouders of naar een pleeggezin gaan. Er zijn ook veel kinderen die op de Parkschool zitten en na school naar huis gaan.

Op de Parkschool kun je als gedragswetenschapper aan de slag. De taken van een gedragswetenschapper in dit onderwijs zijn: het uitvoeren van onderzoek, het maken van een handelingsplan en zodig het handelingsplan bijstellen. Verder heb je als gedragswetenschapper de regie over de voortgang van de leerlingen en begeleidt je docenten. Ook observeer je leerlingen in de klas.

Aan het eind van de rondleiding, liepen we weer lekker door het park naar het station. Ik kreeg een goed gevoel bij de Parkschool. Ik raad jullie allemaal aan mee op excursie te gaan. Je leert er ontzettend veel van. Zeker met het oog op de komende stage die derdejaars studenten volgend jaar gaan lopen, is het meegaan met excursies denk ik erg handig!

Kroegentocht!

Door Liesbeth van der Meij

"Yes, eindelijk met PAP op kroegentocht"!! Zo dachten in ieder geval zeven eerstejaars, waaronder ik. Deze zeven nieuwe leden waren goed voor bijna 50% van de totale opkomst; hulde! Ja of niet, want met vijftien man op kroegentocht is hartstikke gezellig, maar ik ben wel van het motto: hoe meer zielen hoe meer vreugd. En met een vereniging die vierhonderd man telt, is vijftien enigszins karig! Anyhow, met een gezellig clubje startten we deze barre tocht, die door weer en wind zou gaan, op donderdag 16 november rond 20.00 uur in 't Neutje. Biertje gedaan en toen werd het toch wel wat druk in het populaire studentencafe; het was immers donderdag. Zo vervolgden wij onze tocht naar de Hemingway, waar op twee verdwaalde toeristen na, niemand zat. Maar wij lieten ons niet uit het veld slaan, wij maken het zelf wel gezellig! En dat was het zeker. Ondertussen was het al half tien geweest en belde de ExCo ons, om te vragen waar we zaten. Zij hadden net vergadering gehad en zouden zich daarna bij ons voegen. Gezellig! Zo gezegd, zo gedaan. Ze hadden echter een beetje moeite met ons te vinden, dus vertrokken we alvast richting de derde kroeg van vanavond: Mick. Daar meetten we een half uurtje later onze verloren schaapjes van de ExCo. Mick was tof; mede doordat we er ook konden poolen! Goeie Irish pub, sommigen gingen nog aan de Guinness, maar de meesten dronken gewoon bier. Jawel, zelfs pedagogiek studenten drinken bier!

Iedereen vermaakte zich in Mick, zij het in het gezellige hoekje om te kletsen, dan wel bij de pooltafel of het dartbord. Maar een kroegentocht zou een kroegentocht niet zijn als toch niet minstens vier kroegen worden bezocht. Zodoende werd iedereen opgetrommeld en liepen we de kou weer in. Op naar de Storm! De meesten waren daar nog nooit geweest en dat zou zo blijven ook. Want nadat er een paar PAPPers twee stappen naar binnen hadden gezet, werd er geconcludeerd dat dit 'niets voor PAP is'. Tja, we hebben net gelezen dat PAP zo'n vierhonderd leden telt, dus wie bepaalt dat? En is er dan 1 PAP? Ik ben er voor om de volgende keer gewoon "PAP" eens te laten voor wat het is of zou zijn en lekker overal naar binnen te hoppen! ☺

Anyway, gezien de Storm vlakbij de Mariaplaats zit, besloten we als kers op de taart nog naar de Stairway te gaan. Dat doet het altijd goed. Het, wat niet geheel pedagogische verantwoord is, halve meubilair meegejat (oh oh oh want wat een mooie asbakken hè, ?) de laatste roddels doorgenomen, en de lege dansvloer onveilig gemaakt met de meest ingewikkelde, sexy en hysterische danspassen. De meesten moesten toen zo rond half één (als ik het wel heb) de bus en/of trein halen en haakten af. Bij deze spreken we af dat jullie de volgende keer gewoon een kamer hebben in hartje Utrecht. Ondertussen honger gekregen (want dat krijg je van bier), liepen we met de zeven overgebleven richting de snackbar waar de één een appel kocht (het kan allemaal tegenwoordig) terwijl de ander zich verschanste aan een patatje oorlog. Op naar Tivoli, waar we uiteindelijk met z'n drieën zouden eindigen. De overige vier gingen toch nog even naar de Dries. Al met al was het een zeer geslaagde avond en voor iedereen die er niet bij was: be there next time!! Oh, en Lennert: geweldig dat jij toch maar weer je eigen geslacht vertegenwoordigde, we zouden haast vergeten dat er ook nog mannen rondlopen op deze aardkloot..

Mexicaanse borrel

Door Petra Wassenaar

Het is dinsdag 28 november, 's middags om 16.30 uur als ik voor de tweede keer die dag richting de Uithof vertrek. Om 17.00 uur is daar namelijk de Mexicaanse borrel van PAP. Ik kijk er erg naar uit, want het is de eerste borrel van de nieuwe Feest/Borrelcommissie, waar ik ook deel van uitmaak. Het is best spannend, want we hopen meer mensen naar onze feesten en borrels te trekken. Dit keer verwachten we veel eerstejaars. Als ik om 17.00 uur kom binnenlopen, zijn er drie andere leden van de FeBo, namelijk Corine, Marijke en Liesbeth. Zij hebben de hapjes gemaakt en alles voorbereid. Even later komt Kiki ook binnen en zijn we compleet. Van haar horen we dat alle eerstejaars die ze mee zou nemen moe na college naar huis zijn gegaan, dus dat is een beetje een domper. Maar er komen nog wel ouderejaars.

Ondertussen is het wel al vijf uur geweest en is er nog niemand anders. Maar gelukkig duurt dat niet lang. Bij binnenkomst krijgt iedereen een tequila sunrise, een cocktail die bestaat uit tequila, sinaasappelsap en limonade. Die laten we ons allemaal goed smaken en we storten ons daarna op de hapjestafel. Daar staan allemaal lekkere (Mexicaanse) hapjes op, zoals gehaktballen, pesto-wraps, nacho's met dipsaus, snoepjes in de kleur van de Mexicaanse vlag, bonen en gehakt in bladerdeeg uit de oven en ga zo maar door. Ook met de vegetariërs is rekening gehouden.

Er wordt gegeten, gepraat en veel gelachen. En ondanks wat geknoei bij enkelen (hè Elske, Nienke, Corine?), smaakt alles erg goed. Om Nienke te citeren: 'Het is erg lekker, maar niet te eten!'

Ondanks dat er geen grote opkomst was, kunnen we toch spreken van een succes, want het was erg gezellig! In 2007 proberen we onze borrels maandelijks in een vaste kroeg te organiseren en we hopen dan natuurlijk velen van jullie te mogen begroeten. Het hoe, waar en wanneer wordt nog bekend gemaakt op de site van PAP, daar staan ook de foto's van deze Mexicaanse borrel.

OPROEP!!!!!!:

Er is overigens één plek vrijgekomen in de Feest/Borrelcommissie. Lijkt het je leuk om ons te helpen feesten en borrels te organiseren, stuur dan een mailtje naar pap@studver.uu.nl of kom even langs op de PAP-kamer.

Alvast een fijne vakantie, goede kerst en een gelukkig nieuwjaar! Tot in 2007!
Namens de FeBo, Petra Wassenaar

Excursie naar Bureau Jeugdzorg

Door Janiek Koolen

Op dinsdag 5 december vertrokken we met een groep van 25 personen richting het stadskantoor van Bureau Jeugdzorg Utrecht. Daar werden we ontvangen door het hoofd van de indicatiecommissie. Zij is van huis uit orthopedagoog. Ook was er een stagiaire orthopedagogiek aanwezig. Allereerst kregen we uitleg over hoe BJZ in elkaar steekt en wat hun taken zijn. Bureau Jeugdzorg is de toegang tot de jeugdzorg in de provincie Utrecht. De hele provincie is dan ook opgedeeld in verschillende regio's. En in elke regio zijn in ieder geval de afdelingen jeugdhulpverlening, jeugdbescherming en jeugdreclassering te vinden. Op het stadskantoor zijn ook de afdeling preventie en het meldpunt kindermishandeling gevestigd.

BJZ biedt zelf hulp bij opgroei- en opvoedingsproblemen en schakelen, waar nodig, gespecialiseerde vormen van jeugdzorg in. Bij vermoedens van kindermishandeling treedt BJZ adviserend en handelend op. De afdeling preventie werkt aan het voorkomen van al deze problemen en door het bieden van hulp proberen zij de effecten ervan te beperken. Ook voert BJZ kinderbeschermingsmaatregelen en maatregelen van de jeugdreclassering uit.

Toen dit eenmaal duidelijk was heeft de stagiaire verteld hoe het is om stage te lopen bij BJZ en wat zoal de taken zijn van een orthopedagoog/gedragskundige. Het werd ons duidelijk dat je als gedragskundige binnen BJZ een adviserende en coachende rol hebt. Het zijn bij BJZ de HBO geschoolde werknemers die het contact met de cliënten onderhouden. Na het stellen een aantal vragen kregen we wat informatiemateriaal mee en was deze interessante excursie alweer ten einde.

Meer informatie kun je vinden op www.bjzutrecht.nl

Sinterklaasfeest

Door Madelon Gielen

Nadat de Pieten die achtergebleven waren nog een klein zonnebank/schminkje hadden gehad kon het Sinterklaasfeest van PAP losbarsten. De Uitjes had voor iedereen twee cadeautjes en een chocoladeletter gekocht. Door middel van het alom bekende dobbelspel werden de cadeautjes verdeeld, uitgepakt, geruimd enzovoort. Na veel gegil en zelfs een waarschuwing van een van de docenten die op dat moment in dezelfde gang wél echt college aan het geven was, ging iedereen onder luid gejuich bezig met de verdeling en het

afpakken van cadeaus. Aangezien onze voorzitter een ontzettend mooie ORANJE wekker op het oog had, en er niet over op kon houden, besloten Julie en ik het cadeau te verstoppen. We plakten het vast onder de stoel waar Elske op zat. Leuk, maar als je met een harde plof gaat zitten, valt hij eraf. Het volgende plan: onder de tafel! Elske heeft ongeveer tien keer gevraagd waar die wekker nou eigenlijk was. Wij beschuldigden haar er, uiteraard, van dat zij hem gewoon gejat had ;) Aan het eind van het spel hebben we Elske toch maar bevrijd uit de spanning en haar de wekker gegeven. Wat was ze blij! Uiteindelijk werd er natuurlijk voor iedereen gezorgd en hield iedereen een aantal cadeautjes over en gingen we allen tevreden naar huis!

S 1 NGLE

HANCO KOLK & PETER DE WIT
© ComicHouse Oosterbeek

Ontmoet een Pedagoog!

In januari en februari organiseert PAP in samenwerking met het NVO twee interessante activiteiten. Het NVO is de Nederlandse Vereniging van Pedagogen en Onderwijskundigen en verzorgt na je master belangrijke registraties van Basis-Orthopedagoog, Orthopedagoog-Generalist en Orthopedagoog-Specialist. Omdat het voor veel studenten (nog) niet duidelijk is hoe deze registratie werken, komt Denis Koets van het NVO hierover vertellen. Ook zal er mogelijkheid zijn om vragen te stellen. Dus kom allen maandagavond **22 januari** luisteren en vragen stellen. In februari zal er een mogelijkheid zijn om een (Ortho)pedagoog te ontmoeten. Er komen vier pedagogen uit verschillende werkvelden vertellen over hun carrière en werkzaamheden. Het leuk aan deze avond is dat de pedagogen geen (saaie) lezing komen geven, maar je samen met een groepje medestudenten aan een tafel gaat zitten en op een informele manier kennis kan maken en vragen kan stellen. Tijdens de avond heb je de mogelijkheid om met twee pedagogen te praten. Deze interessante en gezellige avond zal plaatsvinden op maandagavond **12 februari** ergens in een café in de binnenstad van Utrecht. Schrijf beide avonden in je agenda en houd onze site en posters in de gaten voor de precieze plaats en tijd!

Een belangrijke stap in je loopbaan...

Blokken voor tentamens.

Colleges volgen. Stage

lopen. Een scriptie schrijven.

Een bijbaantje om rond

te komen. Genieten van

het studentenleven.

Zo ziet jouw leven als orthopedagogiekstudent of onderwijskunde-student er ongeveer uit. Je staat waarschijnlijk niet elke dag stil bij de vraag hoe je loopbaan er uit gaat zien. Dat lijkt van latere zorg. Toch kun je nu al een simpele maar belangrijke stap zetten in die loopbaan. Door lid te worden van de NVO, de beroepsvereniging van pedagogen en onderwijskundigen.

Wat biedt de NVO?

- De NVO brengt je in contact met andere (aankomende) orthopedagogen en onderwijskundigen. Handige netwerken!

- De NVO brengt zes keer per jaar een ledenblad uit, het NVO-Bulletin. Met interviews met markante beroepsgenoten en boordevol actuele en relevante informatie over de verschillende werkvelden en nieuws uit de vereniging.

- De NVO zorgt voor registraties. Deze registraties vergroten de kans op een baan. Veel werkgevers vragen bij vacatures namelijk om NVO-registraties.

- De NVO organiseert ieder jaar verschillende studiedagen. Prima gelegenheden om kennis op te doen en contacten te leggen.

- De NVO regelt korting op verschillende publicaties over opvoeding en onderwijs.

- Ben je in het bezit van een propedeuse/ bachelordiploma? Dan kun je al voor € 47,25 per jaar aspirant lid worden van de NVO.

Meer informatie?

Surf naar onze website:

www.nvo.nl

of bel naar het NVO-bureau:

030-232 24 07

Interviewtjes

Dineke, 3^e jaars, 20 jaar

Heb je Sinterklaas gevierd?

Nee, ik heb geen Sinterklaas gevierd, ik ga het ook niet doen dit jaar. Normaal vier ik Sinterklaas met mijn familie, maar mijn broer trouwt in januari en daar zijn we nu zo druk mee bezig dat we nu geen Sinterklaas vieren.

Hoe ga je Kerst vieren?

Ik vier Kerst thuis en ik weet nog niet precies wat ik ga doen. Eerste kerstdag ben ik in ieder geval thuis. Soms doen we iets uitgebreids, we gaan nu in ieder geval samen eten. Tweede kerstdag ga ik met vrienden wat doen.

Hoe vier je Oud en Nieuw dit jaar?

Oudjaar vier ik thuis omdat mijn zus over komt uit Australië, samen met haar vriend. Zij komen de 31e en blijven dan bij ons om het nieuwe jaar goed in te luiden!

Liliane en Dineke

Liliane, 3e jaars, 21 jaar

Heb je Sinterklaas gevierd?

Nee dat heb ik nog niet gevierd. We doen misschien wel een spelletjesavond, maar surprise is te veel werk. Waarschijnlijk moet je één cadeautje per persoon kopen.

Hoe ga je Kerst vieren?

Kerstavond ga ik naar de Notenkraaker en 's avonds nog eten met familie. Eerste kerstdag ga ik high-tea-en met familie en tweede kerstdag vier ik met vrienden.

Hoe vier je Oud en Nieuw dit jaar?

Oudjaar vier ik waarschijnlijk in de kroeg. Ik ga eerst thuis vuurwerk kijken en daarna ga ik met vrienden de kroeg in!

Haytske, 2^e jaars premaster, 24 jaar

Heb je Sinterklaas gevierd?

Ik heb het nog niet gevierd, maar ga dit wel doen! Mijn vriend zit bij een jongeren Rotaryclub. Dit zijn allemaal vrienden en met elkaar gaan we een dobbelstenenspel doen. Je moet drie cadeautjes van vijf euro kopen en daar een gedichtje bij schrijven. Natuurlijk ga ik ook bij PAP naar de Sinterklaasborrel!

Haytske

Hoe ga je Kerst vieren?

Kerst vier ik op verschillende plekken. Kerstavond zijn we bij mijn ouders, eerste kerstdag ga ik met mijn vriendje naar Maastricht en daar pakken we een hotelletje, dan rijden we tweede kerstdag weer terug naar zijn ouders om daar met hen uit eten te gaan.

Hoe vier je Oud en Nieuw dit jaar?

Met Oud en Nieuw ga ik naar Berlijn met acht vrienden. We gaan al wat eerder zodat we in Berlijn ook nog wat kunnen shoppen enzo! We gaan elk jaar naar het buitenland, zo zijn we vorig jaar in Barcelona geweest. Dit jaar rijden we met twee Opel Astra's naar Berlijn en een vriend van ons heeft stickers voor op de auto met Astra Club 1 en 2 gemaakt, dat wordt lachen!

Sharif, 2^e jaars, 20 jaar

Heb je Sinterklaas gevierd?

Nee, dit ga ik ook niet meer vieren. Tien jaar geleden is op sinterklaasavond mijn oma overleden.

Hoe ga je Kerst vieren?

Ik weet nog niet hoe ik Kerst ga doorbrengen. Mijn ouders zijn sinds kort uit elkaar dus ik weet niet wat ik ga doen en bij wie ik welke dag ga vieren. Ik vier het nooit met vrienden, want die zijn dan ook bij hun familie, dus dat is geen optie.

Hoe vier je Oud en Nieuw dit jaar?

Met Oud en Nieuw ga ik lekker wintersporten met vrienden in Frankrijk!

Johan, 3^e jaars, 24 jaar

Heb je Sinterklaas gevierd?

Nee, en dit ga ik ook niet doen. Sinds ik weet dat Sinterklaas niet meer bestaat, dat is ongeveer sinds groep 5, vieren wij het thuis niet meer.

Hoe ga je Kerst vieren?

Kerst vier ik dit jaar met mijn ouders, zus, haar vriend en hun pasgeboren babytje. Met Kerst geven we elkaar cadeautjes, gaan we lekker eten en spelen we spelletjes. Kerst is echt knus.

Johan en Sharif

Hoe vier je Oud en Nieuw dit jaar?

Oud en Nieuw vier ik ongeveer hetzelfde als Kerst, maar dan zonder cadeautjes! Ik ga niet met vrienden de kroeg in.

Wat je kunt doen om de koude winterdagen door te komen...

Door de redactie!

Banenglijden, snowboarden, skiën!

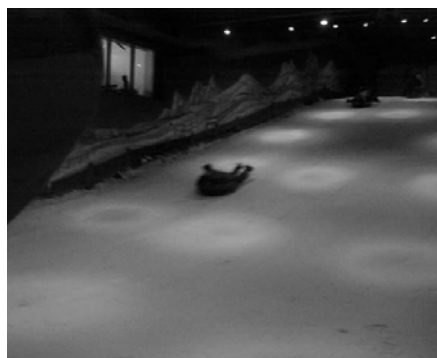
Door Willeke

Omdat voor de meeste studenten een wintersport er niet in zit en omdat er op het ogenblik ook nog geen sneeuw ligt in wintersportgebieden (op het moment van schrijven tenminste), kun je de sneeuw ook naar je toe halen.

In verschillende sneeuwhallen in Nederland kun je leren skiën en snowboarden.

Misschien nog leuker is dat je in die hallen ook kunt banden glijden! Je gaat met je band de helling op en glijdt naar beneden. Groot voordeel is dat je geen dure lessen hoeft te nemen of duur materiaal hoeft aan te schaffen. Plezier verzekerd!

Denk er wel aan warme kleren, die tegen nattigheid kunnen aan te doen.

Winterland Maastricht

Door Caroline

Maastricht is tijdens de kerstvakantie omgetoverd tot een werkelijk winterland! Vanaf 25 november tot en met 7 januari zijn er vele activiteiten in de gezellige stad te vinden. Een aanrader om naar toe te gaan. Om maar een paar voorbeelden te noemen: de Winterland Ice Bar, een schaatsbaan, de kerstmarkt op het Vrijthof en zelfs een roetsjbaan! Voor gezellige avonden kan je er ook goed terecht! Kijk voor meer informatie op de site: www.winterland.nl

TIPS!

Door Yvonne

Vier de kerstdagen super uitbundig. Breng de dagen door met mensen die het meest voor jou betekenen. En dan het liefst allemaal bij elkaar.

Kerst is voor mij nog steeds een familiefeest en het ultieme wintergevoel. Met het hele gezin thuis zijn, naar de kerk gaan, spelletjes doen met mijn broertje, een stuk fietsen met iedereen, de hele aanhang uitnodigen en heerlijk uitgebreid koken aan een feestelijk gedekte tafel.

De ultieme tip: Ga chocoladefonduen!!!

Pedagogiek.net

Pedagogiek.net is een website die wordt gemaakt door een redactie bestaande uit studenten en docenten van onze opleiding. Op de site wordt geïnformeerd, becommentarieerd en geanalyseerd. Kijk er eens op wanneer je artikelen moet zoeken voor een essay, paper, of zomaar voor de lol!

Moderner moederen minder warm

publicatiedatum: 18-02-2006 12:14:34 | laatst gewijzigd: 18-02-2006 17:43:00 | auteur: Piet van der Ploeg

In de omgang met kleine kinderen worden moeders steeds afstandelijker. Hoe moderner de moeder, hoe minder warmte ze haar kind biedt in lichamelijk contact en hoe minder genegenheid ze toont in uitdrukking van gezicht en stem. Hiertegenover staat dat de modernere moeder meer responsief reageert op haar kind en meer met haar kind speelt. Deze trend komt naar voren uit onderzoek van Keller en Lamm van de Universiteit van Osnabruck. (H. Keller & B. Lamm, 'Parenting as the expression of sociohistorical time: The case of German individualisation', *International Journal of Behavioral Development*, 2005, 29, 3, 238-246.)

Onafhankelijkheid

De Duitse onderzoekers Keller en Lamm vergeleken het gedrag van twee generaties middenklasse moeders van drie maanden oude baby's. Hun verklaring voor het verschil tussen moederen twintig jaar geleden en moederen nu is contextueel. De socialisatie van kleine kinderen plooit zich naar de kenmerken en de eisen van de maatschappelijke en culturele omgeving. Doordat maatschappij en cultuur individualistischer worden, worden vooral in middenklasse gezinnen kinderen meer en meer voorbereid op zelfstandigheid en onafhankelijkheid, zelfs de allerkleinste kinderen al.

Van nabijheid naar afstand

Er vindt een geleidelijke verschuiving plaats van "proximal parenting" naar "distal parenting" menen de onderzoekers. Het onderscheid is door Keller afgeleid uit resultaten van eerdere empirische onderzoeken waarin socialisatiepraktijken systematisch vergeleken werden.

In "proximal parenting" spelen nabijheid en warmte de hoofdrol. Het voltrekt zich middels lijfelijk contact en lijfelijke sturing en stimulans. Het bevordert verbondenheid en afhankelijkheid en de neiging zich op anderen te oriënteren en zich naar anderen te schikken.

In "distal parenting" worden kinderen, ook de kleinste kinderen, veel meer aan zichzelf overgelaten. Ze wennen aan alleen zijn, bijvoorbeeld apart slapen en zichzelf vermaken. De omgang met het kind is minder lijfelijk, verloopt vooral via face-to-face interacties, waarin de moeder steeds meteen inspeelt op wat het kind doet. Zulke "contingent responsiveness" laat

het kind wennen aan oorzakelijkheid en controle: het ervaart zodoende bijvoorbeeld het verband tussen oorzaken en gevolgen, leert dat zijn doen en laten ertoe doet. Een ander kenmerk van "distal parenting" is het dingmatig spelen: het kind speelt met dingen en moeder speelt ook met het kind met dingen. Ook "object play" is volgens Keller en Lamm bevorderlijk voor individuele onafhankelijkheid: het "orients the baby to the nonsocial world, fostering technological intelligence and autonomous agency" (239).

Hoe moderner de moeder, hoe afstandelijker ("distal") haar moederen, is nu gebleken. Logisch, aldus Keller en Lamm, immers, hoe moderner de sociaalculturele context, hoe geschikter zulk moederen: "Longitudinal studies have revealed that the experience of distal parenting, focussing on face-to-face contact and object play during infancy, accelerates the development of a separated categorial self in toddlerhood." (239)

Niet verassend Het resultaat komt voor de onderzoekers inderdaad niet als verrassing. Zij hadden voorafgaand aan hun onderzoek geconstateerd dat sinds eind jaren zeventig in Duitsland een tendens gaande is van extra

sterke individualisering. Deze is vooral in de middenklasse waarneembaar. Die staat het sterkst onder invloed van groeiende welvaart en mobiliteit, hogere opleidingsgraad, erosie van traditionele leefvormen, emancipatie ten opzichte van normatieve banden en van sociale verbanden en toenemende maatschappelijke competitie. Het zijn allemaal factoren die ertoe bijdragen dat kinderen gebaat zijn bij gewenning aan individuele onafhankelijkheid.

"All these changes amount to the definition of individuality as a social demand on each member of a society. ... Individuality, in turn, implies self-determination, autonomy and self-realisation, ... and thus independence" (239).

Keller en Lamm veronderstelden dat hedendaagse ouders in de omgang met hun kinderen hierop vooruitlopen. In hun onderzoek hebben ze een aantal relevante hypothesen zorgvuldig getest. De uitkomsten laten zien dat ze gelijk hadden: moeders van nu vertonen vergeleken met moeders van toen "more support of autonomy and seperateness and less support of heteronomy and relatedness" (243).

Bron:

Keller, H. & Lamm, B. (2005). 'Parenting as the expression of sociohistorical time: The case of German individualisation'. *International Journal of Behavioral Development*, 29, 3, 238-246.

PAP-uitspraken

Niet alleen is PAP heel actief op studie-inhoudelijk gebied, maar ook de ontspannende kant is een groot onderdeel van PAP. Zo ook de benodigde grappige uitspraken.. In ieder geval op het moment van zeggen/horen ☺

Madelon: mijn neus loopt!
Vicky: ren er achter aan!!!!

Angela: ik zie een sigaret vliegen.. Oh nee, Elske zit er aan vast.

Madelon is ziek en zegt: ik vind echt dat ik veel aan heb.
Waarop Lisette zegt: ja, ik adem ook, continu! En zelf heel hard moet lachen...

Marijke: snel opeten en hopen dat je vanavond niemand moet zoenen.

Lisette: als je me wilt hebben, moet je me bellen!

Nienke tijdens de Mexicaanse borrel: 'Dit is echt lekker, maar niet te eten!'

Marijke: ik werd wakker met Corine! (smsje)

De goede voornemens!

Door onze redactie

Het nieuwe jaar komt eraan, en bij het nieuwe jaar komen ook de goede voornemens om de hoek kijken. Tijdens de pauzes bij de colleges, werkgroepen, rookmomenten etcetera is de PAPerascie op pad geweest om de goede voornemens te onderzoeken bij de studenten, docenten en medewerkers bij de opleiding Pedagogiek.

Benieuwd wat uit dit onderzoek gekomen is? Hieronder staan de resultaten.

!! Waarschuwing: dit onderzoek is niet representatief !!

Afvallen	13 %
Studeren	12 %
Mijn Bachelor halen	12 %
Stageplek vinden	12 %
Meer op vakantie	7 %
Meer aan PAPactiviteiten meedoen	4 %
Meer tijd voor mijn vriendje	4 %
Stoppen met roken	4 %
Hans van Luit Docent van het Jaar maken	2 %
Meer slapen	2 %
Doe ik niet aan, kan ik toch niet waarmaken..	2 %
Meer tijd voor mezelf	1 %
Geen goede voornemens hebben	1 %
Nieuwe sport zoeken waarin ik mijn energie kwijt kan	1 %
Mijn hersenen rust gunnen	1 %
Volgend jaar wel op tijd mijn OV ophalen	1 %
Daar moet ik nog even over nadenken...	1 %

Wat jouw goede voornemen ook gaat worden volgend jaar, je krijg van ons alvast de beste wensen!

S 1 NGLE

HANCO KOLK & PETER DE WIT
© ComicHouse Oosterbeek

Horoscoop

Door Corine Troost, Yvonne Waelen en Madelon Gielen

Ben jij ook zo benieuwd wat voor jou in de sterren geschreven staat voor de komende (warme) tijd?! Lees dan hier jouw horoscoop!

Steenbok

Warme tijden? Voor jou helaas niet. Je snowboots aantrekken lijkt een goed idee!

Kreeft

Zet je scharen dit jaar eens in iets nieuws! Go for it!

Waterman

De waterman heeft er weer zin in, deze Kerst. Genietend van familie en vrienden ben je in deze warme tijden volledig in je element.

Leeuw

Tijdens deze warme tijden kan je je wilde manen verliezen. Doe daarom rustig aan!

Vissen

Ook met dit weer blijft het hoofd van de vis koel. De vis krijgt tijdens deze warme tijd wel extra aandacht! Pas op voor rode koontjes!

Maagd

De warme tijden worden alleen maar warmer! Dit is dé tijd om je slag te slaan! Vraag je aanstaande lover om de Kerst samen (warm!) door te brengen!

Ram

De ram staat er om bekend mysterieus te zijn. Zo ook deze Kerst.. Maak je de warme tijden extra warm met een date of lover? Of kom je dit jaar alleen naar het kerstdiner?

Weegschaal

Let dit jaar eens niet op de calorieën! Warme tijden, lekker eten, veel belangrijker dan de lijn! Volgend jaar 'Sonja Bakker' je het er wel weer af!

Stier

De stierengevechten worden al een tijdje verboden in sommige steden. Let daarom een beetje op met wat je zegt in deze warme tijden!

Schorpioen

Op het strand voel jij je op Je gemak. Daarom raden we je aan een nieuwjaarsduik te nemen!

Tweelingen

In deze koude tijden, is het maar goed dat jullie met zijn tweeën zijn! Lekker elkaar warm houden!

Boogschutter

Dit keer heeft iemand zijn/haar pijlen op jou gericht! Zullen het vuurwerkpijlen zijn of spatten de vuurpijlen er vanaf?